

رسول الإسلام محمد صلى الله عليه
وسلم (الحرمين والجمعية)

İslam Peygamberi Muhammed -sallallahu aleyhi ve sellem-

Mescid-i Haram ve Mescid-i Nebevî'deki Dini İşler Başkanlığına Bağlı İlmi Heyet

"İslam'ın Elçisi Muhammed -sallallahu aleyhi ve sellem-" adlı kitap, Muhammed -sallallahu aleyhi ve sellem-'in hayatını, soyunu, çocukluk ve gençlik dönemini, mübarek evliliğini, vahyin başlangıcını ve son ilâhî mesajın tebliğine başlamasını ele almaktadır. Peygamberliğinin alametlerini ve doğruluğunun delillerini vurgular. Getirdiği şeriatı, insan haklarını ve onurunu korumadaki rolünü açıklar. Ayrıca, muhaliflerinin tutumlarını ve ona dair şahitliklerini vurgularken, onu insanlık için bir rol model ve Allah'ın birliğine davet eden biri yapan erdemli ahlakına ışık tutar.

**İslâm'ın peygamberi Muhammed -
sallallahu aleyhi ve sellem-**

**Mescid-i Haram ve Mescid-i
Nebevî'deki Dini İşler Başkanlığına
Bağlı İlmi Heyet**

Bismillâhirrahmânirrahîm İslâm'ın peygamberi Muhammed -sallallahu aleyhi ve sellem-'in hayatı

hakkında kısa bir özgeçmiş. Burada onun ismi, soyu, yaşadığı yer ve evliliği, elçiliği ve davet ettiği şey, peygamberlik alametleri, getirdiği dini ve hasımlarının ona karşı tutumları vardır.

1- İsmi, soyu, doğduğu ve yaşadığı belde.

O, İslâm peygamberi Muhammed -sallallahu aleyhi ve sellem- İbrahim'in oğlu İsmail -aleyhisselam-'ın soyundan Abdullah bin Abdulmuttalib bin Hâşim'dir.

Allah'ın peygamberi İbrahim -aleyhisselam- Şam'dan Mekke'ye geldi. Ve onunla beraber hanımı Hâcer ve oğlu İsmail de vardı. O (İsmail) beşikte idi, Allah -Azze ve Celle-'nin emriyle onları Mekke'ye yerleştirdi. Oğlu genç bir çocuk olunca peygamber İbrahim -aleyhisselam- Mekke'ye geldi. O ve oğlu İsmail -Allah'ın selamı üzerlerine olsun- Beytu'l Haram olan Kâbe'yi bina ettiler. Ve evin etrafında insanlar çoğaldılar. Mekke âlemlerin Rabbi olan Allah'a ibadet edenlerin, hac yapmayı isteyenlerin gelmeyi maksat edindikleri bir yer oldu. İnsanlar yüzlerce yıl Allah'a ibadet edip O'nu birlemeyi, İbrahim -aleyhisselam-'ın dini üzere yapmaya devam ettiler.

Sonra bundan sapma oldu, Arap Yarımadası'nın durumu dünyadaki diğer devletlerin durumu

gibiydi, çok tanrıçılık yaygındı: Puta tapma, kız çocuklarını diri diri toprağa gömmek, kadınlara zulüm, yalan söz, içki içmek, kötülükler yapmak, yetim malı yemek ve faiz yemek gibi.

Bu mekânda ve bu ortamda miladi 571 yılında İbrahim'in oğlu İsmail'in -aleyhimesselem-soyundan olan İslâm'ın peygamberi Abdullah'ın oğlu Muhammed doğdu. Babası onun doğumundan önce öldü, annesi o altı yaşındayken öldü. Onun bakımıyla amcası Ebu Talip ilgilendi, yetim ve fakir olarak yaşadı, elinin emeğiyle çalışıp yerdi.

2- Mübarek bir hanım efendiyle mübarek bir evlilik yaptı.

Yirmi beş yaşına ulaştığı zaman Mekke'nin sayılı önde gelen hanımlarından Huveylid kızı Hadice -radiyallahu anha- ile evlendi. Ve ondan dört kız ve iki oğul ile rızıklandırıldı. Oğulları çocuk yaşlarında iken vefat ettiler. Hanımı ve ailesiyle olan münasebeti en yüksek derecede yumuşaklık ve sevgi ile sürüyordu. Bunun için hanımı Hadice onu büyük bir sevgi ile sevmiştir. O da bu sevgiye aynısı ile karşılık verdi. Vefatından sonra uzun yıllar onu (Hadice validemizi) unutmadı. Eğer bir koyun keserse Hadice validemizin arkadaşlarına ikram etmek, ona (Hadice validemize olan) bağlılığını göstermek ve ona olan sevgisini devam ettirmek

amacıyla o koyunu Hadice -radiyallahu anha-'nın arkadaşlarına pay ederdi.

3- Vahyin Başlaması

Rasûlullah Muhammed -sallalahu aleyhi ve sellem- Allah'ın onu yarattığından beri yüce bir ahlak üzerineydi. Kavmi onu doğru ve güvenilir olan kimse olarak isimlendiriyordu. Onlarla beraber değerli, işlerde beraber hareket ediyordu, puta tapıcılıkta onları kerih görüyor ve bu işte onlara katılmıyordu.

Kırk yaşına ulaşınca ve o Mekke'de Allah onu rasûl olarak seçti. Ona melek Cebrail -aleyhisselam- Kur'an'dan ilk inen surenin ilk ayetleriyle geldi, o da Allah Teâlâ'nın şu sözleridir:

(اِقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ (1) خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ (2) اقْرَأْ وَرَبُّكَ الْأَكْرَمُ (3) الَّذِي عَلَّمَ بِالْقَلَمِ (4) عَلَّمَ الْإِنْسَانَ مَا لَمْ يَعْلَمْ (5))

{Yaratan Rabbinin adıyla oku.} (1)

{O insanı bir alakadan (embriyodan) yarattı.} (2)

{Oku! Rabbin en büyük kerem sahibidir.} (3)

O kalemle (yazmayı) öğretti, (4)

İnsana bilmediklerini belleten, (5)

[Alak Sûresi: 1-5]

Kalbi titrer bir halde hanımı Hadice'nin yanına geldi, ona olanları haber verdi ve o da Rasûlullah'ı sakinleştirdi. Onu (peygamber -aleyhisselam-ı) amcasının oğlu Varaka Bin Nevfel'e götürdü - Hristiyan olmuş, Tevrat ve İncil'i okumuştı- Hadice ona dedi ki: Ey amcamın oğlu! Dinle bak, yeğenin neler söylüyor. Varaka: "Yeğenim ne oldu hayırdır? diye sordu. Ve Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- ona gördüğü şeyin haberini verdi, Varaka ona şöyle dedi:

Bu gördüğün, Allah'ın Musâ -aleyhisselam-'a gönderdiği Nâmûs (Cebrâîl)'dir, keşke senin davet zamanında genç olsaydım! Kavminin seni bu şehirden çıkaracağı zaman keşke hayatta olsaydım! Bunun üzerine Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem: "Onlar beni buradan çıkaracaklar mı ki?" Diye sordu. Varaka da: Evet, senin getirdiğin bu davet ve mesaj ile gelen herkes, her peygamber düşmanlığa uğramıştır. Şayet senin davet günlerine yetişirsem, sana elimden gelen yardımı yaparım.

Mekke'de onun üzerine Kur'an'ın inişi ardı ardına devam etti. Cebrâîl -aleyhisselam- risâletin ayrıntılarını âlemlerin Rabbinden ona getirdiği gibi vahyi de getiriyordu.

Kavmini İslâm'a davet etmeye devam etti. Ve kavmi ona karşı çıktı ve çekişti. Risâletten vazgeçmesi karşılığında ona şunu sundular: Mal ve

mülk, bütün bunları reddetti ve kavminin ileri gelenleri daha önceki rasûllere dedikleri gibi ona da şöyle dediler: Sihirbaz, yalancı, iftiracı, ona baskı yaptılar, mübarek vücuduna saldırıda bulunup zarar verdiler ve ona ittiba edenlere zulmedip acı çektirdiler.

Ve Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Mekke'de Allah'a davet etmeye devam etti. Hac mevsimini ve Araplar'ın panayır dönemlerini hedefliyordu. Orada insanlarla buluşup onlara İslâmı arz ediyordu. Dünyaya ve idareciliğe teşvik etmiyordu, kılıç ile korkutmuyordu, onun otoritesi yoktu ve kral da değildi. Ve davetinin başında Kur'an-ı Azîm'den getirdiği bir şeyi getirmeleri için onlara meydan okudu. Bununla hasımlarına meydan okumaya devam etti. Ve sahabe-i kiramdan kendisine iman edenler etti -radiyallahu anhum-ecmain.

Allah Teâlâ; ona Mekke'de çok büyük bir mucize verdi o da, Kudüs'e (İsrâ) gece yürüyüşüdür. Sonra da onu gökyüzüne yükseltti. Bilinen şudur ki; Müslümanların ve Hristiyanlar tarafından da belirtildiği üzere, Allah İlyas ve Mesih -Allah'ın selamı onların üzerine olsun- gökyüzüne yükseltti.

Nebi -sallallahu aleyhi ve sellem- Allah'tan gökyüzünde namazın farz kılınma emrini aldı. O namaz da Müslümanların bir günde kıldıkları beş

vakit namazdır. Mekke-i Mükerrerme'de yeniden çok büyük bir mucize daha oldu ki o da; Müşriklerin de gördüğü Ay'ın yarılması olayıdır.

Kureyşli inkârcılar hilede ileri giderek insanları ondan uzaklaştırmak ve ürkütmek için her yolu kullandılar. Mucize istemekte inatlaştılar, insanları ondan uzaklaştırma ve onunla (Rasûlullah ile) mücadelelerinde kendilerine yardımcı olacak delillerle desteklenmeleri için Yahudilerden yardım istediler.

Kureyşli kâfirlerin Mü'minlere zulmü devam ettiğinde Nebi -sallallahu aleyhi ve sellem- Habeşistan'a hicrete izin verdi. Nebi -sallallahu aleyhi ve sellem- onlara şöyle dedi: Orada adaletli bir kral var, onun yanında kimseye zulmedilmez. Hristiyan bir kraldı, onlardan iki topluluk Habeşistan'a hicret etti. Göç edenler Habeşistan'a varınca Kral Necâşi'ye Nebi Muhammed -sallallahu aleyhi ve sellem-'in getirdiği dini sundular. Ve oda Müslüman oldu ve şöyle dedi: Allah'a yemin olsun ki Musâ -aleyhisselam-'ın getirdiği (nur) aynı yerden çıkmaktadır. Kavminin ona ve ashabına eziyetleri devam etti.

Rasûlullah'a iman edenlerin içerisinde hac mevsiminde Medine'den gelip kendi şehirlerine geldiği zaman Müslüman olmak ve yardım etmek için rasûlullah'a bey'at eden bir topluluk vardı. O

şehir (Yesrib) olarak isimlendiriliyordu. Onlardan Mekke'de kalanların Medine-i Nebevi'ye hicret etmelerine izin verdi. Onlar hicret ettiler ve İslâm Medine'de yayıldı. Öyle ki orada İslâm'ın girmediği ev kalmadı.

Nebi -sallallahu aleyhi ve sellem- Medine'de on üç yıl geçirdi ve bu surede Allah'a davet ediyordu. Allah ona Medine-i Nebevi'ye hicret etmek için izin verdi. Ve Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- hicret edip Allah'a davet etmeyi sürdürdü. Orada yavaş yavaş İslâm'ın kuralları inmeye devam etti. Elçilerini mektuplarla beraber kabile reislerine ve krallara göndermeye başladı, onları İslâm'a davet ediyordu. Roma kralı, Pers imparatoru ve Mısır kralı mektup gönderdiklerinden idi.

Medine'de Güneş tutulması olayı vuku buldu ve insanlar çok korktular. O gün Nebi -sallallahu aleyhi ve sellem-'in oğlu İbrahim'in vefatıyla aynı zamana rastladı, insanlar şöyle dediler: Güneş İbrahim'in vefatı sebebiyle tutulmuştur. Ve Nebi -sallallahu aleyhi ve sellem- şöyle buyurdu:

(إن الشمس والقمر لا يكسفان لموت أحد، ولا لحياته، ولكنهما من آيات الله، يخوف الله بهما عباده)،

«Şübhesiz Güneş ile Ay, bir kimsenin ne ölümü ne de hayatı için tutulurlar. Ancak onlar Allah 'ın

ayetlerinden iki ayettir. Allah onlar ile kullarını korkutmaktadır.»¹

Eğer Nebi -sallallahu aleyhi ve sellem- iddialarında doğru söylemeyen bir davetçi olsaydı insanların kendini yalanlama çabalarını azaltmak için onları korkutmakta aceleci davranır ve Güneş oğlum İbrahim'in ölümü sebebiyle tutuldu ve beni yalanlayan için neler olur, derdi.

Rabbi; Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'i en kâmil ahlak ile güzelleştirdi ve onu Allah şu sözü ile sıfatlandırdı:

(وَإِنَّكَ لَعَلَىٰ خُلُقٍ عَظِيمٍ)

Eğer Nebi -sallallahu aleyhi ve sellem- iddialarında doğru söylemeyen bir davetçi olsaydı, insanların kendini yalanlama çabalarını azaltmak için onları korkutmakta aceleci davranır ve Güneş, oğlum İbrahim'in ölümü sebebiyle tutuldu ve beni yalanlayan için neler olur, derdi.

[Kalem Suresi:4]

Sadaka, ihlas, cesaret, adalet düşmanlarıyla dahi olsa vefa, cömertlik gibi güzel ahlâki özellikleri kendisinde bulunduruyordu. Fakirlere, miskinlere dul ve ihtiyaç sahiplerine sadaka vermeyi severdi.

¹ Sahih-i Müslim (901).

Onların hidayete ermeleri için gayretliydi, onlara karşı merhametliydi, tevazu sahibiydi. Öyle ki yabancı biri gelse Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'i arasa, onu aralarında olduğu zaman ashabı -radiyallahu anhum-'a sorsa onu tanımaz ve şöyle derdi: Hanginiz Muhammed?

Düşmanıyla, arkadaşıyla, yakın olanla, uzak olanla, büyük ile, küçük ile, erkek ile, kadın ile, hayvanlar ve kuşlar ile kısacası herkesle ilişkilerinde yüce gönüllü ve örnek bir hayatı vardı.

Onunla Allah dini tamamladı, Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- risaleti en yüksek noktasına ulaşarak tebliğ etti. Vefat ettiğinde altmış üç yaşındaydı. Bunun kırk yılı peygamberlikten önce, yirmi üç yıl nebi ve Rasûl olarak geçti.

Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Medine-i Nebevi'ye defnedildi. Yolda kalanlara sadaka olarak bıraktığı bir yer ve bindiği beyaz dişi katırından başka mal ve miras bırakmadı¹.

Müslüman olanların, onu tasdik edenlerin ve ona tabi olanların sayısı çoktu. Onunla beraber yüz binden fazla sahabesi Veda Haccı'nı yapmıştır. Bu da yaklaşık olarak vefatından üç ay önceydi. Umulur ki bu dinini korumanın ve yayılmasının sırlarındandır. Ve İslâm'ın değerleri ve ilkeleri

¹ Sahih-i Buhârî (4461) 6/15.

üzerine yetiştirdiği arkadaşları adaletli, züht sahibi, takvalı ve vefalı olma bakımından ve inandıkları bu yüce din için çaba sarfeden arkadaşların en hayırlıları olanlarındandı.

İmanda, ilimde, amelde, ihlasta, özveride, cesarette ve cömertlikte ashabının en büyüğü: Ebu Bekir Es-Sıddık ve Ömer bin el-Hattâb, Osman bin el-Affân, Ali bin Ebi Tâlib -radiyallahu anhum-idiler. Ve onlar, ona ilk iman edenlerden, onu tasdik edenlerden ve ondan sonra din sancağını taşıyan halifelerdi. Peygamberlik vasıflarından hiçbirine sahip değillerdi ve Allah onlardan razı olsun, onun diğer ashabı dışında hiçbir şey için özel kılınmamışlardı.

Ve Allah, onunla gönderdiği kitabını, sünnetini, siretini, sözlerini ve eylemlerini konuştuğu dilde korumuştur. Hiçbir hayat hikayesi -tarih boyunca- onun -sallallahu aleyhi ve sellem-'in hayatının korunduğu kadar korunmamıştır. Öyle ki, nasıl uyurdu, yerdi, içerdi ve gülerdi bunlar dahi ezberlenmiş ve korunmuştu.

Evinde Ailesiyle nasıl geçiniyor ve onlara nasıl davranıyor du?

Bütün yaşamış oldukları korunmuş ve siretinde kaydedilmiştir. O, Rabliğin özelliklerinden hiçbir şeye sahip olmayan insan olan bir elçidir.

4-Onun Mesajı/Risâleti

Allah; şirk, küfür ve cehalet tüm yeryüzüne yayıldıktan sonra Muhammed -sallallahu aleyhi ve sellem-'i gönderdi. Ve yeryüzünde kitap ehlinde kalan bir kısım dışında Allah'a ibadet eden ve O'na hiçbir şeyi ortak koşmayan başka hiç kimse yoktu. Bunun üzerine Allah, peygamberi Muhammed'i -sallallahu aleyhi ve sellem-'i peygamberlerin ve elçilerin sonuncusu olarak gönderdi. Allah, onu bütün alemlere hidayet ve hak dinle gönderdi. Tüm dinler üzerinde tezahür ettirmek ve aynı zamanda insanları şirk, küfür ve cehalet karanlıklarından tevhid ve iman nuruna çıkarmak için gönderdi. Onun mesajı/risâleti önceki peygamberlerin risâletlerinin tamamlayıcısıdır, salat ve selam üzerlerine olsun.

Peygamberlerin ve elçilerin Nuh, İbrahim, Musa, Süleyman, Dâvud ve İsâ'nın çağırdığı - Rabbin; yaratıcı, rızık veren, hayat veren, öldüren, mülkün sahibi olan Allah'a iman etmeye çağırdı. Ve O, işi idare edendir ve O, Rahmân'dır, Rahîm'dir ve kâinattaki gördüklerimizi ve görmediklerimizi yaratan Allah'tır. Allah'ın dışında her şey O'nun yarattıklarından biridir.

O da yalnız Allah'a ibadet etmeye ve başkalarına ibadet etmeyi terk etmeye çağırmış ve -en güzel şekilde açıklamış- Allah'ın bir olduğunu ve

kendisine kulluk edilmesinde, mülkünde, yaratmasında ve işleri yönetmesinde ortağının olmadığını açıklamıştır. Ve Allah Subhânehû'nun, doğurmadığını, doğurulmadığını ve O'nun hiçbir eşi ve benzeri olmadığını açıkladı. O, yarattıklarından hiçbir şeyde bulunmaz (hulul etmez) ve onun içinde cisimleşmez.

İbrahim ve Mûsâ -aleyhimes-selam-'ın sahifeleri ile Tevrat, Zebûr ve İncil gibi ilahî kitaplara inanmaya çağırdı. Ayrıca bütün elçilere -aleyhimes-selam- iman etmeye çağırıldığı gibi ve bir peygamberi yalanlayanın bütün peygamberleri inkâr ettiğini kabul etti.

Allah'ın rahmetine mazhar olacaklarını bütün insanlara müjdeledi. Dinde onların yeterliliğini gözetecek olan Allah'tır. Ve Allah, Rahîm olan Rab'dir ve mahşer gününde hepsini kabirlerinden dirilteceği zaman mahlûkları yalnız O yargılayacaktır. Ve, Mü'minleri iyiliklerine karşılık on misliyle, kötülükleri de bir misliyle mükâfatlandıran O'dur. Ahirette de onlar için ebedî mutluluk vardır, kim inkâr eder ve kötülük işlerse onun mükâfatını dünyada ve cezasını da ahirette alır.

Ve Rasûlullah Muhammed -sallallahu aleyhi ve sellem- mesajında kabilesini, ülkesini ve asil nefsinin yüceltmedi. Bilâkis, Kur'an-ı Kerim'de Nûh,

İbrahim, Mûsâ ve İsâ peygamberlerin isimleri, onun adından daha çok zikredilmektedir. Ne annesinin adı, ne de eşlerinin adı Kuran-ı Kerim'de geçer. Kur'an'da Mûsâ'nın annesinin adı birden çok kez geçmektedir. Meryem -aleyhâssalam-'ın adı otuz beş defa geçmektedir.

Ve Rasûlullah Muhammed -sallallahu aleyhi ve sellem- dine, akla ve fıtrata aykırı olan veya güzel ahlâkın reddettiği her şeyde masumdur. Çünkü peygamberler -aleyhimusselâm- Allah hakkında haber verdikleri şeylerde masumdurlar. Ve onlar Allah'ın emirlerini kullarına tebliğ etmekle görevlendirilmişlerdir. Peygamberlerde rablik ve ilahlık vasıflarından hiçbir şey yoktur. Bilâkis onlar, diğer tüm insanlar gibi, Allah Teâlâ'nın mesajlarını kendilerine vahyettiği birer insandır.

Muhammed -sallallahu aleyhi ve sellem-'in mesajının Allah'tan bir vahiy olduğunun en büyük delillerinden biri, onun hayatında olduğu gibi günümüze kadar gelmiş olmasıdır. Bir milyardan fazla Müslüman O'nun peşinden gidiyor. Namaz, zekât, oruç, hac ve diğerleri gibi üzerlerine farz olan görevlerini değiştirmeden, bozmadan yerine getirirler.

5- Peygamberliğinin Mucizeleri ve Delilleri.

Allah, peygamberliklerine işaret eden mucizelerle peygamberleri destekler ve onlar için mesajlarına şahitlik eden deliller ve kanıtlar yaratır. Allah her peygambere insanları kendileri gibi inançlı olacak kadar mucize vermiştir. Ve peygamberlere verilen en büyük ayetler/mucizeler, peygamberimiz Muhammed -sallallahu aleyhi ve sellem-'in mucizeleridir. Allah ona, peygamberlerin kıyamete kadar kalan mucizesi olan Kur'an-ı Kerim'i verdi. Allah da onu büyük ayetlerle (mucizelerle) destekledi ve rasûlü Muhammed -sallallahu aleyhi ve sellem-'in mucizeleri çoktur, bunlardan bazıları şunlardır:

İsrâ ve Miraç, Ay'ın yarılması ve bir çok kez kuraklık yaşandıktan sonra yağmur yağdırması için Rabbine dua ettiğinde yağmur yağması.

Yemeğin çoğaltılması, az miktarda olan su ve bundan bir çok insanın içmesi.

Ve peygamberlerin kıssaları, kavimleri ile olan kıssaları gibi Allah'ın kendisine anlattığını, detaylarını kimsenin bilmediği, Ashab-ı Kehf kıssasında olduğu gibi görünmeyen geçmişi ona haber vermesi.

Hicaz diyarından çıkan ateşi Şam'da bulunan herkesin göreceği, insanların yüksek binalar yapacağını haberi gibi gelecekte meydana gelecek olan gaybi hususları Yüce Allah'ın kendisine haber vermesi.

Ve Allah'ın ona yeterliği ve O'nu insanlardan korumasıdır.

Ashabına verdiği sözü yerine getirdi ve onlara şöyle dedi:

(لَتَقْتَحَنَ عَلَيْكُمْ فَارِسَ وَالرُّومَ، وَلَتَنْفَقَنَ كَنْزُهُمَا فِي سَبِيلِ اللَّهِ).

(İran'ı ve Romalıları fethedeceksiniz ve onların hazinelerini Allah yolunda harcayacaksınız).

Ve Allah'ın ona meleklerle desteği.

Ve peygamberlerin -aleyhim es-salâtu vesselâm- peygamberimiz Muhammed -sallallahu aleyhi ve sellem-'in geleceğinin müjdesini vermeleri. Mûsâ, Dâvûd, Süleyman, İsâ tarafından ve İsrailoğullarının diğer peygamberlerinin O'nun geleceğini müjdelemeleri.

Akliselim olanların boyun eğdiği akli deliller ve örnek¹ verilmiş hikayeler ile onu desteklemiştir.

¹ Allah Teâlâ'nın şu sözünde olduğu gibi: (Ey insanlar! (Size) bir misal verildi; şimdi onu dinleyin: Allah'ı bırakıp da yalvardıklarınız (taptıklarınız) bunun için bir araya gelseler bile bir sineği dahi yaratamazlar. Sinek onlardan bir şey

Bu âyetler, deliller ve aklî örnekler, Kur'an-ı Kerim'de ve sünnette yayılmış olarak bulunmakta ve âyetleri sınırlandırılmayacak kadar çoktur. Ve kim bunu öğrenmek isterse, Kur'an-ı Kerim'i, hadis kitaplarını ve peygamberin hayatını anlatan siyer kitaplarını incelesin. Çünkü bu kitaplarda âyetler/mucizeler hakkında kesin haberler vardır.

Bu büyük âyetler/mucizeler olmasaydı, Kureyş kâfirlerinden ve Arap Yarımadası'ndaki Yahudi ve Hristiyanlardan muhâlif olanlar, O'nu inkâr etme ve insanları O'nun hakkında uyarma fırsatı bulurlardı.

Kur'an-ı Kerim, Allah'ın Rasûlü Muhammed - sallallahu aleyhi ve sellem-'e vahyettiği kitaptır ve alemlerin Rabbinin sözüdür. Allah, insanlara ve cinlere onun benzerini veya benzerinden bir sûre getirmeleri için meydan okudu ve bu meydan okuma bugüne kadar devam ediyor. Kur'an-ı Kerim milyonlarca insanın şaşkına döndüğü birçok önemli soruya cevap vermektedir. Yüce Kur'an-ı Kerim, nazil olduğu Arapça dilinde bugüne kadar korunmuştur, ondan tek bir harf dahi eksik olmamıştır. O basılmış ve yayınlanmıştır. O, büyük ve mucizevi bir kitaptır ve insanlara gelmiş en büyük kitaptır, manalarının tercümesini okumaya veya kendini okumaya lâyıktır. Kim onu dikkatlice

kapsa, bunu ondan geri de alamazlar. İsteyen de âciz, kendinden istenen de!)] [Hac Sûresi:73]

okumayı ve ona inanmayı kaçırırsa, bütün hayırları kaçırmıştır.

Ayrıca, peygamberimiz Muhammed -sallallahu aleyhi ve sellem-'in sünneti ve onun rehberliği bir dizi güvenilir ravilerle korunmuş ve nakledilmiştir. Muhammed'in -sallallahu aleyhi ve sellem-'in sünneti kendisininde konuşmuş olduğu Arapça dili ile basılmıştır ve sanki o, aramızda yaşıyormuş gibidir. Sünneti birçok dile çevrilmiştir. Ve Kur'an-ı Kerim ve Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'in sünneti İslâmi hükümler ve yasalar için tek kaynaktır.

6- Peygamberimiz Muhammed - sallallahu aleyhi ve sellem-'in Getirdiği Din

Rasûl Muhammed -sallallahu aleyhi ve sellem-'in- getirdiği şariat, İslâm'ın şariatıdır ve ilahi kanunların ve ilahi mesajların sonucudur. Yöntemleri farklı olmakla birlikte, kaynağı/aslı önceki peygamberlerin kanunlarına benzer.

O, kemâle ermiş bir kanundur ve onda insanların dininin ve dünyalarının doğruluğu vardır. O her zaman ve mekân için geçerlidir. Namaz ve zekât gibi kulların üzerine alemlerin Rabbi olan Allah için yapmaları farz olan bütün ibadetleri kapsar.

İnsanların hayatı ve geleceği için gerekli olan caiz ve yasak olan mâli, ekonomik, sosyal, siyasi, askeri ve çevresel işlemleri ve insanların hayatlarının ve ölümden sonraki dönecekleri yerin gerektirdiği diğer şeyleri de gösterir.

Bu şariat, insanların dinlerini, kanlarını, namuslarını, paralarını, akıllarını ve zürriyetlerini korur. Her fazilet ve doğruluğu içinde barındırır, her pislik/rezillik ve kötülüğe karşı uyarır. İnsan onuruna, ölçülü olmaya, adalete, samimiyete, temizliğe, mükemmelliğe, sevgiye, insanlar için hayrı istemeye, kan dökmemeye, vatan güvenliğine çağırır. Ve insanları haksız yere yıldırmanın ve korkutmanın yasaklanmasına çağırır. Peygamber Muhammed -sallallahu aleyhi ve sellem- her türlü zulme ve yozlaşmaya ve batıl inançlara, inzivaya çekilmeye ve ruhbanlığa karşı savaştı.

Ve Rasûl Muhammed -sallallahu aleyhi ve sellem- Allah'ın hem -erkekleri hem de kadınları- değerli kıldığını ve onlara bütün haklarını garanti ettiğini açıkça bildirmiştir. Tüm seçimlerinden, eylemlerinden ve davranışlarından onu sorumlu kılar ve kendisine veya başkalarına zarar veren her türlü eylemden onu sorumlu tutar. İmanda, sorumlulukta, mükâfatta ve sevapta erkeği ve kadını eşit kılmıştır. Bu şeriatta kadınlara anne, eş, kız ve kız kardeş olarak özel bir özen gösterilir.

Ve Rasûl Muhammed - sallallahu aleyhi ve sellem-'in getirdiği şariat, akli korumak ve alkol içmek gibi onu bozan her şeyi yasaklamak için geldi. İslâm, dini aklın yolunu aydınlatan bir ışık olarak görmüş; Rabbine basiret ve ilim ile kulluk etsin. İslâm hukuku, aklın statüsünü yükseltmiş, onu görev odağı haline getirmiş ve onu hurafe ve putperestliğin zincirlerinden kurtarmıştır.

Ve İslâm hukuku, gerçek bilimi yüceltir, heveslerden soyutlanmış bilimsel araştırmaları teşvik eder, kendine ve evrene bakmaya ve tefekkür etmeye çağırır. Bilimin doğru ilmi sonuçları, Rasûlullah - sallallahu aleyhi ve sellem-'in getirdikleriyle çelişmez.

Ve şeriatta insanlardan bir cinsi bırakıp belirli bir cins için ayrımcılık yoktur. Bir kavmi diğer bir kavme üstün görmez. Bilâkis hepsi dini hükümler karşısında eşittirler. Çünkü bütün insanlar köken bakımından eşittir ve takva dışında bir ırkın diğerine ve bir kavmin diğerine üstünlüğü yoktur. Ve Allah'ın Rasûlü Muhammed - sallallahu aleyhi ve sellem- bize her çocuğun fitrat üzere doğduğunu bildirmiştir. Hiçbir insan günahkâr veya başkalarının günahının mirasçısı olarak doğmaz.

Allah Teâlâ İslâm hukukunda, tövbeyi meşru kılmıştır: Yani kişinin Rabbine yönelmesini ve günahı terk etmesini emretmiştir. Ve yine İslâm,

kendinden önceki günahları yok eder. Tövbe, kendinden önceki günahları siler. Dolayısıyla bir insanın günahlarını başka bir insanın önünde itiraf etmesine gerek yoktur. İslâm'da insan ile Allah arasındaki ilişki doğrudandır. Allah ile aranızda aracılık yapacak kimseye ihtiyacınız yoktur. İslâm, insanları tanrılar yapmamızı ya da O'nun rabliği ya da ilahlığında Allah'a ortak koşmamızı yasaklar.

Ve Rasûlullah Muhammed'in -sallallahu aleyhi ve sellem-'in getirdiği şariat/din, önceki bütün kanunları/şariatleri nesh eder. Çünkü İslâm'ın Muhammed -sallallahu aleyhi ve sellem-'in Allah'tan getirdiği kanun, kıyamet gününe kadar olan kanunların sonuncusudur. Tüm dünyalar içindir. Bu nedenle önceki kanunların birbirini neshetmesi gibi o da kendinden öncekileri kaldırmıştır. Ve Allah -Subhânehu ve Teâlâ-, İslâm şariatından başka bir şariat kabul etmez ve Rasûl Muhammed -sallallahu aleyhi ve sellem-'in getirdiği İslâm'dan başka bir dini kabul etmez. Kim de İslâm'dan başka bir dine girerse, ondan kabul edilmeyecektir. Kim bu şariatın hükümlerinin ayrıntılarını bilmek isterse, onu İslâm'ı tanımlayan güvenilir kitaplarda araştırıp öğrensin.

İslâm dininin amacı -tüm ilahi mesajların amacı olduğu gibi-: Hak dinin insanı yüceltmesi, böylece insanın sadece alemlerin Rabbi olan Allah'ın kulu

olması. Ve onu insanlara, maddeye veya hurafelere kölelikten kurtarır.

İslâm'ın şeriatı her zaman ve her yerde geçerlidir ve onda insanın doğru menfaatlerine aykırı hiçbir şey yoktur. Çünkü o, insanların neye ihtiyacı olduğunu bilen Allah tarafından indirilen bir kitaptır. İnsanların kendi içinde doğru, birbiriyle çelişmeyen ve insanlığın çıkarına olan bir yasaya ihtiyacı vardır. İnsanlar tarafından belirlenmez, aksine Allah'tan alınır. O, insanları hayır ve hidayet yoluna hidâyet eder ve ona başvururlarsa işleri düzelir ve birbirlerinin zulmünden emin olurlar.

7- Muhaliflerinin Ona Karşı Duruşu, Onun Hakkındaki Şahitliği

Şüphesiz her peygamberin kendisine muhalefet eden, çağrısına engel olan ve insanları kendisine inanmaktan alıkoyan muhalifleri vardır. Allah Rasûlü Muhammed -sallallahu aleyhi ve sellem-'in hayatta ve vefatından sonra pek çok muhalifi olmuştur. Ve Allah ona hepsine karşı zafer verdi ve - eski ve yeni - birçoğunun onun bir peygamber olduğuna ve önceki peygamberlerin -aleyhimes-salâtu ve sellem- aynı ile geldiğine dair şahadetleri. Ve onun haklı olduğunu biliyorlar, ancak birçoğunun ona inanmasını engelleyen şeyler

vardır. Örneğin liderlik sevgisi veya toplumdan korkması veya makamından kazandığı parayı kaybetmesi gibi.

Hamd, âlemlerin Rabbi olan Allah'a mahsustur.

Fihrist

İslâm'ın peygamberi Muhammed -sallallahu aleyhi ve sellem-	2
Mescid-i Haram ve Mescid-i Nebevî'deki Dini İşler Başkanlığına Bağlı İlmi Heyet.....	2
1- İsmi, soyu, doğduğu ve yaşadığı belde.....	3
2- Mübarek bir hanım efendiyle mübarek bir evlilik yaptı.....	4
3- Vahyin Başlaması	5
4-Onun Mesajı/Risâleti	13
5- Peygamberliğinin Mucizeleri ve Delilleri.	16
6- Peygamberimiz Muhammed -sallallahu aleyhi ve sellem-'in Getirdiği Din.....	19
7- Muhaliflerinin Ona Karşı Duruşu, Onun Hakkındaki Şahitliği	23